

BR HENDRIK DE DECKER
geboren te Steendorp op 4 januari 1939
overleden te Oostakker
op 22 januari 2015

Een volgeling van priester Glorieux, de stichter van de congregatie waartoe Br. Rik behoort, hoopt zijn leven ten volle beschikbaar te stellen van God en de mensen, naar het voorbeeld van zijn stichter, vooral voor hen die het meest kwetsbaar zijn. Br. Rik deed dat in Congo en Europa.

Hij heeft zich dienstbaar gemaakt op vele domeinen, en de nodige bijscholing nam hij erbij: missionaris, leraar Frans, religieus animator van het godsdienstonderwijs in het bisdom Kalemie-Kirungu in Congo, opvoeder in een opvangtehuis voor 18-jarigen en ouder in Lebbeke, vrijwilliger in een opvangtehuis voor aidspatiënten in Ronse, vrijwilligerswerk op de ziekenboeg in het Broederhuis te Oostakker.

Maar vooral Congo was hem dierbaar. Over zijn verblijf daar schreef hij in 2003 enkele gegevens neer. Ik laat hem zelf verder aan het woord. "In 1965, op 26 jarige leeftijd en kort na de rebellie in Congo, vertrok ik voor de eerste maal om de plaats van Br. Filemon in te nemen als leraar Frans en wiskunde aan de lagere normaalschool in het toenmalige Baudouinville, kort nadien in Albertville. Even een onderbreking om in België de regent-school te volgen voor Frans, geschiedenis en godsdienst in de school Pius X te Antwerpen.

Terug in Congo werd ik dan fulltime leraar Frans in de pedagogische humaniora te Moba (het vroegere Baudouinville). Deze school vormde heel wat goede onderwijzers voor de broussescholen. Heel wat studenten zetten hun studies verder aan regentscholen of universiteiten. Zo konden de bisdommen later rekenen op goed opgeleid personeel voor hun middelbare scholen.

Na 10 jaar deed de coördinatie van de katholieke scholen in Kalemie, geleid door de Broeders van Oostakker, een beroep op mij om pater Jageneau op te volgen als religieus animator voor het lager en middelbaar onderwijs. Noch paters, noch broeders of personeel konden me duidelijk zeggen waarin mijn werk bestond.

Zo zag ik me verplicht zelf een werkmethode uit te bouwen. Daar in het lager onderwijs de catechese in de landstaal werd gegeven, was ik verplicht Swahili te leren (een snelcursus van 3 maanden in Bukavu). De gebruikstaal leerde ik van de kinderen zelf, om zo thuis te geraken in al wat het dagelijks leven van de Congolezen betrof, want de catechese moest juist dat dagelijks leven bewerken. Mijn eerste werk was een sterk gedetailleerde modelles godsdienst op te stellen en aan alle leerkrachten van het lager onderwijs te geven. De volgende leidraad was een gedetailleerde lesplanning opmaken voor het hele jaar. Bij mijn schoolbezoeken deed ik daar controle op of ze die leidraad volgden. Na mijn klasbezoeken leidde ik de vergaderingen om lessen, methode en inhoud te commentariëren. Verder gaf ik een conferentie over catecheseproblemen - richtlijnen komende uit het nationaal bureau voor catechese. De leerkrachten en directeurs konden bij elk schoolbezoek, met hun problemen bij mij terecht. Bekommernis over de private situatie van leerkrachten en directeurs was belangrijk voor de goede werking van de school. Stilaan werden ook Congolese leken opgeleid om mij bij te staan, vooral voor de vertalingen in de landstaal. Immers de documenten voor de advents- en vastenacties evenals die voor roepingswerking, werden in het Swahili vertaald en doorgestuurd naar de scholen. Niet zo eenvoudig daar de scholen bereikt moesten worden per boot, trein, auto of moto.

Toen in 1991 de plunderingen begonnen vluchtten de broeders naar België met de laatste C-130 die België naar Congo stuurde. Toen een mogelijke terugkeer niet direct in 't zicht kwam engageerde ik me in België."

Hij ruste in vrede.